

„Sellega olen rahul,” ütles Iuu, tema pea valutas ja tema oli muidugi ettevõtuud, edaspidi mitte enam ilmaslikku jooki suhu wöötta.

„Tänan fa kuumi singituse eest,” ütles nüüd ta Saatan sella, kes tasalesti järele tiskund osi. „Tänan wäga pimedate ööde eest.” Siis õerus Saatan läsi ja hirvitab.

„Vollise,” ütles Gabriel iseenesest, „votame.” Siis sõitis loju, ilma et Saatana peale waataanud oleks.

Ruu aga heitis kurwast meesel magama; tema mõttes felle kurja peale mida pimedatel öödel teha vöib.

Jumalste festis oli eriotsa palju hirmu; mõningad läksivad lirisu, mida nemad enne mitu aastat üksi väljaspoolt näinud olid. Alga et nemad Saatana tööst fa nüüd aru ei saanud ja teised asjad endistt wiisi järivad, siis leppisivad nemad aega-mööda sun uue käigu-kombega. Nemad ei pärind fa mils ja luida se tulnud oleks, ja se ainus mee, kes seda teadis, se pidas suni. See oli muidugi Jumal, felle pulmad pea peetud saiwad. Tema veile laasate päris küll väsimata järel. Luida tema suud teisele teele vedada suutnud, aga Jumal pidas sunid, kanni tema ühel lenal luuvalgel öhtul Mareilis'i körwast puu all istus ja se temale midagi punastes

lörwa siiese sojistas. Siis tunnistas Jumal Jumalste röömus oma saladust, palus aga seda fui saladust hoida, sest tema oli tämislik-luu västä ja ega se lena ole, fui rahwa ette tulab, et üks mees, pealegi veel wana mees lõrd rohlem joonud on, fui pea sanda suudab. — Saladuse hoidmine ei olle, küll mitte just naesterahwa asti, aga Mareilis pidas enuast wahwaste. Siis taliwad aga waruno, lõik wderad olid röömsad, üksi noore ema wend liisus kurwa näuga ühest paigast teise, et hale oli pealt waadata. „Jumal hoidlu, mis Sinul wiga on?” küüs Mareilis. Siis laulis wend tuttowad laulu oma enese tuumawast ja oma neiu largest südamest. Mareilis tuletas meelee, luida suni omal aedl tema südant pehmess teinud ja ütles wennale: „Karga hobuse selga ja tule üsse ette, mina toon neiu wälja. Pane sina teda oma ette ratsule ja sõida Karalaane metsa, ristteest saadik. Küll näed se aitab. Alga õra jää warju, weid wahi sun peale.” Noormees tegi seda, neiuse punus omad läed ümber tema faela; tema ei tahtnud mitte hobuse seljast maha luskuda, mis Vittawi maal fa neibudele häbitö on. Menda ringus nüüd neiuse nooremehhe faela ümber, fui topuwarred förenda ümber, ehs rippus fui taljae faula tulgus ja torlis fui se, terawa sõnadega. Aega-mööda jää tema aga waissemaks ja fui ne-